

Mt 14:13-21

Kamoy hatag nilag makaon

Nahibulong apan nahimuot ang usa ka tawo pagkakita niya sa iyang hulagway sulod sa pitaka sa iyang asawa. “Oy, wa ko masayud nga nagtipig diay kag hulagway nako sa imong pitaka!” “Bitaw,” tubag sa asawa. “Kon duna koy kabug-at sud-ongon lang ni nako ug unya ang akong kabug-at mawala.” “Tinuod?” nalipay kaayo ang tawo sa iyang nadungog. “Ingon ba diay ko niana ka-milagroso nimo?” “Mao, gyud, minahal ko!” matud pa sa asawa nga midugang sa pag-ingon, “Motan-aw lang ko sa imong hulagway unya mangutana ko: Anaa bay mas bug-at pang pas-anonon kay sa niini?” Kitang tanan may mga kabug-at ug mga hagit. Karong panahona ang labing kumon nga gipas-an sa mga tawo mao tingali ang ekonomikanhong suliran – bahin gyud sa kwarta. Naa na gani ang mga bayranan ug maapikihan sa kwarta stress ug kabalaka dayon maoy sangputan.

Sa ebanghelyo makita nato ang kahimtang sa stress ug kabalaka sa mga tinunan. Maoy ilang giatubang ang dakong panon sa mga tawong gigutom – 5,000 ka buok, way labot sa mga babaye ug mga bata. Apan wa silay mahatag nga ikapakaon. Busa giingnan sila ni Jesus, “Hatagi ninyo silag pagkaon.” Mahanduraw nato ang ilang kalibog: “Unsaon man nato pagpakaon niining linibong mga tawo nga alang-alang man gani ang kaugalingon natong pagkaon?” Apan gihatag ni Jesus ang maong sugo aron masubay nila unsay naa nila ug aron madawat nila ang ilang kakulang ug pagkawalay kapasidad. Sa paglantaw na nila sa ilang kahimtang ilang naamgohan nga: “Diha lay lima lang ka buok pan ug duha ka buok isda.” Apan asa ra man na kutob sa gidaghanon sa mga tawo? Ang maong hagit labaw na gyud sa ilang kapasidad sa pagtubag. Maong midangop sila sa Ginoo ug kadto maoy angay gyud nilang pagabuhaton. Kadto nakapahinumdom nila sa nahitabo sa sakayan samtang nanabok sila nga balud kaayo ang dagat sa Galilea. Hunahuna man gani nila nga tungod sa dagkong balud molunod gayud ang sakayan ug mamiligrong mangalumom silang tanan. Busa sa pagkaamgo nga wa silay mahimo midangop sila kang Jesus nga natulog sa dulong sa sakayan. Husto gayud ang ilang gibuhad.

Ang dakong peligro nato mao ang tentasyon nga mahimo tang self-sufficient. Talagsaon kaayo nga angkonon sa mga tawo ang ilang kahuyang ug mga limitasyon. Ang dagkong kalambuan sa siyensya ug teknolohiya nakapatuo sa katawhan sa ilang self-sufficiency. Dayag sa ilang hunahuna ug lihok nga buot nilang ipakita nga ang tanang butang ilang makontrol. Ang maong panglantaw napadayag diha sa daghang baruganan nga supak sa kinabuhi sama sa contraception, abortion, sterilization, cloning ug uban pa, sama sa genetic engineering. May tendensya ang mga tawo nga sulbaron ang mga isyu o suliran pinaagi sa tawhanon lamang nga paningkamot. Klaro kaayo ang duso karong panahona sa kalibutan nga mao ang pagdumili ug pagsalikway sa Dios. Bunga kini sa tawhanong garbo ug sa dili pag-angkon sa kaugalingong mga limitasyon ug kahuyang.

Apan bisag unsaon pa nato dili gyud ta makalikay sa kamatuoran nga kitang tanan mga linalang nga may limitasyon ug may katapusan. Adunay mga panahon nga

bisan gani ang atong kinamaayohan dili gani gihapon paigo. Wala gyud kita kon walay Ginoo: “Kon dili ang Ginoo maoy nagtukod sa balay, kawang lamang ang paglihok sa mga panday.” Si Jesus mismo nag-ingon, “Ako ang punoan, kamo ang mga sanga. Kon wala ako wala kamoy mahimo.” Kon modangop ta sa Ginoo sa atong kahuyang, makaangkon tag kusog. Maoy hinungdan nga si San Pablo miadmitar sa iyang kahuyang: “Busa, kontento kong nia koy mga kahuyang, mga insulto, mga kalisdanan, mga panggukod ug mga babag sa ngalan ni Kristo kay kon huyang ako, nagmalig-on ako.” Kana tungod kay “gipili sa Dios ang mga buang niining kalibutana aron pagpakaulaw sa mga maalamon, ug gipili sa Dios ang mahuyang niining kalibutan aron pagpakaulaw sa kusgan.” Paigo nang lantawon lang nato ang dose ka apostoles nga gipili ni Jesus isip mga batakang haligi sa Simbahan. Dili ba kasagaran nila way edukasyon ug mga yano man lang nga mga mangingisda? Si Santa Teresa nag-ingon nga ang tawhanong instrumento nga mahuyang may limitasyon maoy gigamit sa Dios aron ang Iyang gahum ug himaya labing klarong mapadayag.

Klaro kining pagdapit nato nga dili maoy saligan nato ang atong limitado ug tawhanong gahum o kabtangan kondili ang Dios lamang. Sa higayon nga wala silay mahimo, ang mga tinun-an midangop kang Jesus ubag dakong pagsalig. Mitoo sila sa way pagduhaduha nga si Jesus ray makasolbad sa ilang suliran. Ug wa sila masayop. Nahitabo ang milagro. Kay sumala sa gipadayag ni Pedro, si Jesus dili lang bisag kinsang propeta: Ikaw ang Kristo, ang buhing Anak sa Dios.” Apan wa mag-inusa ra si Jesus sa paglihok. Gipaabut niya ang kooperasyon sa tawhanong mga instrumento. Alang sa mga tinun-an dili sayon ang pagkooperar. Unsaon man nila sa pagpakaon sa linibong mga tawo pinaagi sa lima lang ka buok nga pan? Sa tawhanong pangisip, kataw-anan ug imposible kana. Apan wa nila lalisa ang kaalam sa sugo ni Jesus. Misugot lang sila ug tungod niana nahiapil sila sa dakong milagro.

Si Derek Jeter sa New York Yankees nakakab-ut sa iyang record nga 3,000 hits sa baseball. Ang baseball usa ka yanong bola. Sa ordinaryong pangamot nagkantidad lang ug pipila ka dolyar. Apan sa kamot ni Jeter ang bili niini tunga sa milyon nga dolyar. Ang lima ka buok pan ug duha ka isda sa kamot sa mga tinun-an makapakaon lag mga lima ka tawo. Apan sa kamot ni Jesus nakapakaog linibo. Pila ra kahay mahimo sa tolo ka lansang sa mga kamot sa panday nga nagtukod og balay apan ang tolo ka lansang sa mga kamot ug tiil ni Jesus nakapalahutay sa kalibutan hangtud sa iyang pagbalik nga mahimayaon.

Nganong dili man ta mapaubsanong modawat sa atong limitasyon ug sa atong pagkawalay nada. Magmaya unta kita ubag mapasalamaton nga kasingkasing samtang nagpaminaw ta sa mahigugmaong pagdapit sa Ginoo: “Kamong tanang giuhaw, dali sa tubig! Kamong walay nahot, dali dawata ang pan ug kan-a, dali kamo nga walay bayadbayad, inum sa bino!”. Limitado ang atong kabtangan, apan gihagit kita nga kini atong buhian aron ubag pagsalig mapahimutang nato sa mga kamot ni Jesus. Makatubag siya sa atong mga suliran bisag unsa ka-gamay sa atong gitunol sa iyang mga kamot. Samtang nia pa kita niining kalibutana kanunay tang mag-atubang

og mga hagit ug suliran, apan nasayud ta ug lig-on natong gitoohan nga “Ang kamot sa Ginoo nagpakaon nato; nagatubag siya sa tanan natong mga panginahanglan.”

Sa pag-ingon ni Jesus sa iyang mga tinun-an kapin na sa duha ka libo ka tuig nga milabay: “Pakan-a ninyo sila” imbis moprotesta sila nga gamay ra ang ilang dala, ila lang ning gipaambit: lima ka pan ug duha ka isda. Ang ilang pagkamasinugtanon nagtudlo nato nga magpahinlo unta ta sa atong pagka-self-centered, atong dishonesty, atong irresponsibility ug kahakog aron mahimo tang generous. Gidapit ta ni Jesus paghatag og gamayng cash nga gamiton unta nato alang sa kaugalingon, paghatag og panahon alang sa nagsubo nga namatyan, pagmahal alang sa napadaplin ug nahikalimtan, gamayng kusog aron pagtabang sa mga pobreng biktima sa bagyo o ubang katalagman.

Ang pagpakaon sa lima ka libong mga tawo nagpakita sab sa dili malalim nga kamanggihatagon sa Dios ug sa iyang dakong kaayo nato sama sa usa ka binhi nga gitisok sa mag-uuma sa maayong yuta ug nga human sa pipila ka bulan sa pasyensyosong pagpaabot ug pag-ampo, gipanalanginan sa Ginoo og usa ka gatos ka pilo nga ani. Tungod sa pagsakripisyo sa mag-uuma duna tay pagkaon sa talad kananan nga makahatag natog dugang kusog ug kinabuihi hangtud sa sunod adlaw. Ug kining milagro sa pan nagpunting sa Eukaristiya. Nagpunting kini kang Jesus-nga-gipikaspikas, giapod ug gikaon sa dihang gihatag niya ang iyang kaugalingon sa katapusang panihapon ug nagpadayon sa paghatag niini nato diha sa Eukaristiya. Naghisgut siya sa presensya sa iyang lawas ug dugo niining bag-ong pagkaon. Sa Eukaristiya si Jesus nahimong halad ug sakripisyo, usa ka gasa nga nakapahimuot sa Amahan. Gihalad niya ang iyang kaugalingon ngadto sa Dios ug gihatag niya ang kaugalingon isip sakripisyo sa Dios alang sa kapasayloan sa sala. Sa pinulongan pa ni San Ignacio sa Antioch “usa ka pan nga nagpahigayon og medisina sa imortalidad, ang sumpa sa kamatayon, ug ang kalan-on nga makahatag natog kinabuhi uban kang Hesukristo hangtud sa hangtud..” Kining pagkaon usa ka handumanan sa iyang kamatayon ug pagkabanhaw.

Sa pagmantala sa pari, “Kini mao ang akong lawas nga gitugyan alang kaninyo,” kita nahimong patubo sa kalibutan. Ang maong kalan-on tinubdan sa atong kaluwasan ug pagkabanhaw sa kaulahiing adlaw. Sama sa giingon ni Jesus, “Kinsa tong mokaon sa akong unod ug moinum sa akong dugo makaangkon og kinabuhing dayon ug ako siyang banhawon sa katapusang adlaw.” Ato ba siyang gituohan ug gitahan ba nato ang atong kaugalingon sa iyang Amahan? Ginoong Jesus imong gitagbaw ang kinalawmang handum sa among kasingkasing ug imo kaming gipakaon sa labing bililhon nga pan. Hatagi kamig kasingkasing nga puno sa pasalamat sa imong mga panalangin ug hatagi kamig manggihatagong kasingkasing aron gawasnon kaming mopaambit ngadto sa uban unsa man gani imong gigasa kanamo. Amen.

**+ Emmanuel T. Cabajar, C.Ss.R. D.D.
Bishop of Pagadian**